

Po stopách prvého mládenca slovenského

Popis nášho podujatia

Keďže sa rok 2015 nesie v duchu 200. výročia narodenia Ľudovíta Štúra - jednej z najvýznamnejších osobností slovenských dejín – aj my sme tejto výnimočnej osobnosti venovali pozornosť a taká bola i aktivita, ktorú sme pripravili na 26. október 2015.

Sme stredná škola elektrotechnická, venujeme sa práci s IT technológiami, naši žiaci majú možnosť navštevovať hodiny multimediálnej techniky, preto sme sa rozhodli navštíviť miesta, kde strávil Ľ. Štúr posledné roky svojho života, **natočiť o nich a o našom žiackom putovaní filmový dokument** a ten potom zábavnou formou **prezentovať spolužiakom** v pondelok 26. 10. 2015 v školskej knižnici.

Príprava na deň D(rozumej na 26.10.2015)

V jeden neľúty jesenný deň, dva týždne pred dňom D, smerovali kroky devätnástich zvedavcov yo SPŠE na Hálovej ulici do Modry, malého vinohradníckeho mesta, s ktorým je spojených niekoľko rokov života Ľudovíta Štúra.

Už na začiatku cesty sme si všímali život v uliciach mesta, odkazy na to, že veľkí i malí Modrania na Štúra nezabúdajú. Príjemná pani v radnici ochotne a zaujímavovo rozprávala o živote, diele i činnosti Ľudovíta Štúra, o ženách v jeho živote ajposledných chvíľach, ktoré sú s týmto mestom spojené.

Z radnice sme kráčali po Štúrovej ulici k modranskému cintorínu. Aj napriek nepriaznivému počasiu a blatu na topánkach sme sa poklonili pamiatke veľkého národovca, záver našej misie patril pomníku Ľudovíta Štúra.

Materiál na film sme teda mali, a tak hybaj do roboty!

A takto vyzeral pondelok 26.10.2015 v našej knižnici

Filmári Paťo a Rišo, študenti druhého ročníka, sú pripravení, aby postupne všetkým prvákom ukázali, aký dokument o významnom dejateľovi a o ceste za poznaním jeho života vytvorili.

8:45 - prváci prichádzajú....

Zaujíma ich, prečo šiesti starší žiaci, ktorí už na nich v knižnici čakajú,vyzerajú akosi zvláštne. Majú totiž čudne ustrojené tváre, smiešne fúzy a tie briadky tiež vyvolávajú úsmev.

Až počas filmového dokumentu poslucháči zistia, že starší spolužiaci predstavujú ľudí z blízkeho Štúrovho okolia. A spoznávajú aj samotného Ľudovíta!

Vidia i počujú plamennú reč Štúrovu o slobode, ktorú predniesol v uhorskom sneme, ľakajú sa hlasných slov jeho politického oponenta Lajosa Kossutha, smútia pri slovách básne Rozžehnaní, ktoré patrili Márii Pospíšilovej, úplne zataja dych, keď sa práve tá Mária prihovára Štúrovi, pozorne počávajú aj spomienky priateľov Kalinčiaka a Hurbana.

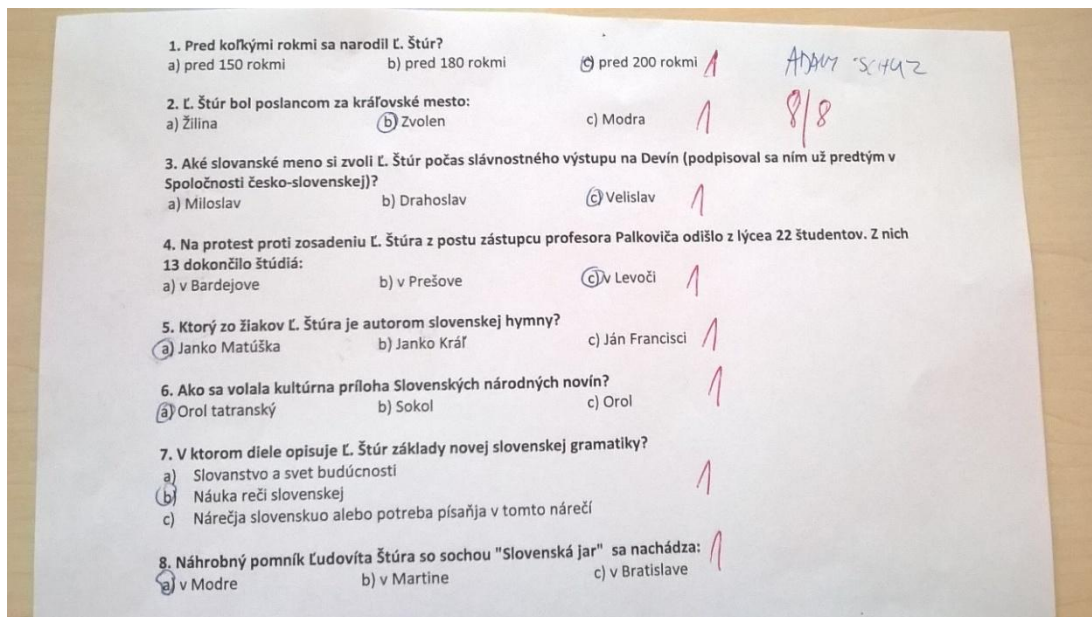
Nevedia ešte, čo ich čaká, keď film, prerušovaný jednotlivými vystúpeniami hercov - rovesníkov, skončí.

Štúrovci sa postavia, rozdáajú akési papiere. Hurááááá!
Môžeme ukázať, že sme si predsa niečo zapamätali, že niečo vieme! Toto prezrádzajú oči prítomných prvákov.

Je to naozaj pravda? Tu je dôkaz.

Takýchto 45 minút rovesníckeho vyučovania postupne zažívajú študenti I.A, I.B, I.C aj I.D triedy spolu s jednotlivými učiteľmi.

Aktéri podujatia sú spokojní a len čo si trocha vydýchnu, pýtajú sa zúčastnených na dojmy. Iste bolo namieste dať najprv slovo vedeniu školy.